

[Edvard Sørensen.]

rigtige, hvis det var det retfærdigste Grundlag, der kunde findes, men det mener Ministeren jo ikke, idet han selv har stillet Forslag om ændrede Udligningsregler. Mit Parti har ogsaa stillet Forslag om, at disse Fordelingsregler skal ændres ganske betydeligt, saa de i meget stærkere Grad end nu tager Hensyn til, hvor de store Indkomster findes. Det, vi har forsøgt paa, har været at naa saa langt frem mod de Fordelingsregler, som Ministeren tidligere har berømmet, Fordelingsregler efter Statskatteloven af 1903, hvorefter Fordelingsgrundlaget var de samlede sociale Udgifter og Skoleudgifterne i Forhold til Indkomsterne. Nu vil man kun tage den ene Trediedel, og medens Sognekommunerne tidligere refunderede meget til Bykommunerne og ogsaa gør det i Dag, men i Dag gennem den mellemkommunale Refusion, siger Forslaget, at disse Kommuner faar ingen som helst Erstatning for den store Refusion, de havde baade før og efter Socialreformen.

Det forbyr mig, at det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen uden at motivere det nærmere blankt gaar ind paa Regeringens Fordelingsregler. Jeg tror, det ærede Medlem vil faa en anden Besked, naar han kommer over til sine vestjyske Vælgere og de bliver klar over, hvilke Regler han har været med til at anbefale.

Victor Larsen: Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg bemærke angaaende de ubesvarede Spørgsmaal, at det, der interesserer i denne Forbindelse, er Spørgsmaalet: Er det Ministeren, Udvalgets Flertal, der skal afgøre, om man vil besvare Spørgsmaalet? Kan man altsaa knægte Mindretallet paa den Maade? Man har naturligvis Lov til at sige om Spørgsmaal, at de er meningsløse. Det har man ikke kunnet sige om disse. Man har Lov til at sige, at Spørgsmaalenes Besvarelse vil tage Tid. Man sagde, at det vilde kræve 6 Uger, men deroverfor har Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, gjort gældende, at Spørgsmaalet blev stillet den 8. Januar, hvad jeg ogsaa har lagt Mærke til, det vil sige for mere end to Maaneder siden; de 6 Uger er altsaa for længst overskredet. Et Udvalg og ogsaa et Mindretal i et Udvalg kan forstaa, at man gør Hensynet til Tiden gældende, men det er ikke i Parlamentarisens og i dette høje Tings Interesse, at et Flertal i et Udvalg om Spørgsmaal, som er fornuftige, selv om de er lidt besværlige at besvare, siger: Det ønsker vi ikke at svare

paa, det faar I ingen Svar paa! Det er dette, jeg har villet drage frem over for det høje Ting, og jeg vil for mit Vedkommende meget ønske, at det ikke oftere finder Sted i de Udvalg, hvor jeg har Sæde.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har svaret Ministeren angaaende Fordelingsreglerne. Vi for vort Vedkommende mener med Hensyn til Beskatningsbrøkerne, at man kan diskutere om, hvorvidt 80 eller 70 er rigtigt, og om man skal fradrage større eller mindre Kredse af Kommuner inden for det Omraade, hvor der skal hjælpes paa ordinær Vis — det er ikke for os afgørende. For os og vor Stilling til dette Lovforslag er det afgørende Lovens oprindelige § 4. Naar den højtærede Minister siger, at de Konservative ellers ser sort paa den finansielle Situation, Statens finansielle Situation, er det rigtigt, det gør vi, men det er rigtigt nok ud fra det Synspunkt, at Statens finansielle Situation er Skatteydernes finansielle Situation, og vi mener ikke, at man fortsat kan pumpe et saadant Antal Skatter ud af Skatteydernes Lommer til saa store Beløb, som Tilfældet har været de senere Aar, hvor bogstaveligt talt hvert Aar viser en ganske betydelig Stigning. Netop af denne Grund kan man sagtens faa Overskud paa en Finanslov og Tillægsbevillingslov, man skriver kun flere Skatter ud, men naar et saadant Overskud forefindes — og det gør det efter vor Mening — er der ingen som helst Grund til, at man yderligere skal udlejlige Skatteyderne. Vi er stadig af den Opfattelse, at § 4 kunde være udeladt, og at man i god Logik og i nøje Overensstemmelse med, hvad der var Tilfældet for denne Lovs Forgængers Vedkommende, tog Beløbet paa ordinær Vis paa Tillægsbevillingsloven.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Videre Debat om denne lille Uoverensstemmelse om min Stilling i Udvalget til Fremskaffelse af Oplysninger er vist ikke nødvendig. Jeg har ønsket at gøre Rede for, hvordan denne Sag har foreligget, ikke blot af Hensyn til Sagen, men ogsaa i al Almindelighed. Jeg har mange Gange i disse Aar lagt Mærke til, hvordan ærede Partier, der altid ude i Landet taler om Sparsommelighed og manglende Sparsommelighed, aldrig er sparsommelige herinde i Rigsdagen, naar det drejer sig om at give Penge ud til Fremskaffelse af unødvendige Oplysninger. (Edvard Sørensen: Unødvendige?). Ja, jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det Materiale, det ærede Medlem ønskede gennem Forespørgselen til Indenrigsministeriet, nemlig et Udsnit af Kom-